

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 30 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Maročnino in oznanila (insertate) prejema upravnilstvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vrednilstvo je v Semenjskih ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 279.

V Ljubljani, v torek 5. decembra 1893.

Letnik XXI.

Savska dolina — nemška zagata.

(Izv. dopis.)

Vozil sem se po gorenjski železnici in občudoval naravne krasote divne slovenske Švice. Slednjič priblizga vlak tudi na Jesenice. Hoteč si ogledati zanimivosti tega kraja, zapustim kupej, zavijem nekoliko v stran, da si ogledam najpoprej glasovito tovarno na Savi. Zvedel sem marsikaj zanimivega. Pred vsem, moram reči, presenetil me je nemški element in medverska mešanica te obrtniške kolonije. — Če pojde tako naprej, dobi Savska dolina prav ob kratkem vse drugo lice in postane brez dvojbe trdna nemška — zagata. Ne samo uradniki (izvemši morebiti par Čehov) te velike kovačnice na čelu jim znani pruski „pikelhaubar“ general so vam sami čistokrvni „Germani“, ampak tudi mej delavci je precej velik kontingent Teutonov. Pa ni še dovolj! Vedno še prihajajo tuje moči s praznimi culjami in se trgajo za mastne službe mej slovenskimi delavci. — Ker je obče spoštovani jeseniški zdravnik g. Papež radi starosti stopil v pokoj, poklicali so nemški gospodje novega kolonizatorja nekje tam od Dunaja sem, kateri gotovo ne potrebuje slovenščine, ker je prav nič ne ume, pa bo imel tudi slovenskega kmeta tipati za žilo in slovenskega delavca, — pa vsaj se čuje že naprej, da bo novi kolonizator z veliko navdušenostjo potegoval bojeviti meč iz nožnic in ga sukal mej nemškimi križarji za veliko-nemško stvar nad slovenskimi glavami. Kakor od več strani odmeva, potegovali so se savski mogotci, z ono le njim lastno brezobzirnostjo, da bi spravili c. kr. okrožnega zdravnika za stalno iz Kranjske gore na Jesenice in si v ta namen brusili pete po že ugajeni poti od urada do urada navzgor in zopet doli, le da bi dosegli zopet jeden uspeh seveda na kvar slovenskemu kmetu. In tako so vlačili gospodje kaj hlastno ta urad kakor že pred par leti c. kr. sodnijo doli po Savi na vrveh, da so kar ječali prevelicega napora. Pri vsem tem pa niso pomislili, da ima o tej stvari še nekdo drugi

besedo spregovoriti, namreč občine nad Jesenicami, katere so zmešale prekucuhom štreno, da se sedaj osupnjeni praskajo za ušesi. — Pa novi kulturo-nosec vendar le pride, če prav mu odleti za nekoliko stotakov mastnega zaslužka, dasi je pri tej proceduri savske mogotce podpiral znani vitez z nabrušenim kopjem, pravi dunajski „gigerl“, doli ob deroči Savi, od koder mu sicer ni dano delati pota po divnem Gorenjskem nemškimi fabrikantom in židovskim trabantom, ampak škripati po papirnih aktih in meriti pravico Nemu in Slovincu po istih paragrafi. Če bi se ta sanguinični gospod vrgel na učenje slovenščine s tako silovitostjo, kakor se vedno zaganja nemškim kolonizatorjem na pomoč, potem prav gotovo, da ne bi bolehal za tako strašno nervoznostjo, kakor ga muči sploh, prav posebno mu je pa še nadležna takrat, kadar izpodleti kaj njegovim varovancem, ali kedar mu je pisati slovenski akt, kar se pa zgodi seveda morebiti vsaj vsake druge kvatre. — Toda k stvari! Novi delavci na zdravstvenem polju še toliko slovenščine ne ume in kake vere je? Kdo bi prašal v radoljskem okraju zato, kjer smo toliko tolerantni. Ali si žid, ali protestant, ali katoličan, vse eno, da le slovenski ne znaš. In zato se ne smemo čuditi, da imamo že sedaj po glasovitih germanskih kolonijah na Savi, v Mojstrani, na Beli peči i t. d., precej Lutrovih privržencev, pa bi tudi nič posebnega ne rekli zoper to, ako bi se mej mogočno gospodo vrnil kak slavni mož iz jutrove dežele, katerega očetje so morebiti še ne davno barantali po galiških ravninah s starimi hlačami. Tako, gospoda, zdaj pa dajte poklicati še mej ta „refugium“ kacega trdega protestantskega pastora ali židovskega rabija, da se napravi red in se ohranijo pristne stare nemške šege in da se na drugi strani ne bo ljudstvo demoralizovalo, kakor se. Pa kaj to merodajnim krogom mari, ako se razširja verski indiferentizem in ž njim demoralizacija mej prebivalstvom? — Ravno pred nekaj meseci pokazal se je vpliv te medverske mešanice prav ostentativno za časa vstanovitve novega pokopališča

na Jesenicah. Občinski očetje so namreč sklenili, da ne bodo prepisali pokopališča na cerkev, kjer razsvitljeni po višji luči hočejo menda imeti občinsko medversko pokopališče, kjer bode spaval lahko domačin katoličan zraven nemškega protestanta ali krivonosnega žida; ker gospodar na pokopališču bode občina, ne pa cerkev. To pa je tudi gotovo, da jeseniški očetje v svoji prevelikej modrosti ne bodo dolgo zapovedovali v občinskih stvareh, temveč le malo časa še, in izbijajo jim oni s Save vajete iz roke potem pa se posadi nemška gospoda na kozla; vajete v roke! in hiii! po vsegamogočnem nemškem tiru!

Hrvatski proračun za l. 1894.

Iz Zagreba, 29. novembra.

V saborskej sodnici od 25. novembra je predložila hrvatska deželna vlada saboru osnovo proračuna za bodoče leto 1894. Po izvešču vladnem so proračunane potrebe za leto 1894 od 7.631.937 gld., tedaj za 94.837 gld. več, nego za tekoče leto. Največ se zahteva za notranjo ali politično upravo, in sicer za 131.823 gld. več, nego za letos. Ta zahtev pa sledi iz nekih novih vredb pri tem oddelku. V prvem redu se ima namreč preustrojiti vsa šumska uprava ter zdravstveni oddelek, in za to bo treba znatnih svot. Vrh tega pa se zahteva večji iznos tudi za statistični urad, za potne troške županijskih in kotarskih činovnikov ter za ceste, mostove in gospodarstvo, in slednjič za mirovine. Oddelek za bogoslovje in nauke pa potrebuje za bodoče leto več 65.774 gld., posebno za vseučilišče, ker je osnovano sedem novih proforskih stolice, potem za strokovne šole, ki se v novejšem času pri nas posebno negujejo, kar se mora odobravati. Pri pravosodnem oddelku pa se bode v bodočem letu potrebovalo manje celih 103.760 gld., ker ne mislijo še zidati velike kaznilnice v Mitrovici, saj ima zemlja že tako izvrstno vrejeno kaznilnico v Lepoglavi. Treba je več žrtvovati za odgoj naroda ter na ta

LISTEK

Fonograf.

(Češki spisal Václav Kosmák, prevel Tihomil.)

(Dalje.)

Hišni telegraf se zopet oglasi in profesorjeva hitro vstane. „Oprostite, častiti dami, gospa Trdinova gotovo prihaja.“

In res, v kuhinji se zopet sliši služkinje „Küss' die Hand“ in gospa Trdinova se prikaže v prvi sobi, kakor obložena ladija.

Gospa Trdinova je bila jedina hči bogatega kmeta, trdnega veleposestnika. Omožila se je v mesto z lastnikom parnega mlina, kateri se je ž njenimi novci opomogel, in sedaj se ponaša prav gosposki. Prišla je v novi svileni obleki.

Lagodova jo v prvi sobi objame, poljubi ter popelje h gospema.

Trdinova se prikloni in nasmeje: „Klanjam se, gospi. Blagovolita odpustiti, ker pozno prihajam. Prišla je ravno k meni šivilja — zamudila sem se ž njo.“

„Prosim, prosim, ne opravičujte se. Tudi me dve sva ravnokar prišli,“ pozdravlja ravnateljeva ter vstane.

Gospa Kminkova, kot najstarejša, vstane le na pol. Lagodova zapre vrata, da bi jih otroci ne motili, prisede ter pogleda na uro.

„Prosim, blagovožite malo počakati; naročila sem služabnici, da pripravi kavo ob polu peti. Nisem se nadejala, da pridejo gospe tako točno ob času.“

„Nikar ne rusite zaradi nas domačega reda,“ reče Kminkova. „Red je nad vse!“

„Popolnem moje načelo,“ dostavi Trdinova pomenljivo. „Če se včasih pregrešim proti redu, vendar to vedno obžalujem.“

V teh kratkih trenotkih je ravnateljeva vdova pregledala in presodila vso obleko gospe Trdinove do najmanjših gub in neki zasmeh se je zazibal okolu njenih ust. Gotovo je nekaj našla, kar ni bilo v redu ali proti modi.

„Pardon, spoštovane gospe,“ prične Lagodova, „ali morda ni všeč, da se sedaj pogovorimo, kako bi otročičem v otroškem vrtcu priredile veselico?“

„Izborna,“ vzkliknejo vse.

„Najprvo dolžnost, potem še le zabava,“ reče Trdinova odvažno.

Na vrata nekdo potrka.

„Svobodno!“ zakliče domača gospa.

Profesor Lagoda vstopi z neko škatljo, ki je imela liju podobno odprtino, spoštljivo se prikloni gospi ter reče s pohlevnim glasom: „Oprostite, velespoštovane dame, če motim. Postavim le ta-le aparat na omaro, da mi ga zunaj moja dečka ne poškodita. Ničesar ne pustita v miru.“

Postavi aparat na omaro poleg vrat tako, da je bil z odprtino obrnen proti mizi, pri kateri so sedele gospe.

„Veseli nas, gospod profesor, da vendar enkrat pridete med nas, saj se nas tako vedno ogiblujete,“ reče ravnateljeva.

„Da, da, gospod profesor,“ zapreti mu Trdinova s prstom.

„To ni lepo! Zato vas sedaj ne pustimo. Sedite med nas!“

Komaj se profesor usede, začneta oba dečka v prvi sobi strastno kričati in jokati.

„Kaj pa je tam?“ zakliče gospa Lagodova prestrašena, hiti v prvo sobo in mož za njo. Čulo se je povpraševanje in pomirjevanje.

Radovedna vdova ravnateljeva vstane ter stopi k omari, oni dve za njo.

„Kakšen aparat pa je to?“ reče ravnateljeva ter si ga ogleduje. Kminkova ga hoče doli vzeti,

način zmanjšati število zločinov, pa ne bode treba potem toliko skrbeti za ječe

Pokritje iz lastnih dohodkov iznosi za bodoče leto pri vseh treh oddelkih več za 42.007 glđ., vkup 472 251 glđ., glavno pokritje pa je iznos od tangente vseh naših dohodkov v iznosu od 7.159.702 glđ., za 52.745 glđ. več, nego za letos.

Uradni listi se ne morejo dosti nahvaliti, kako srečna je Hrvatska s svojim proračunom, in da bi nam mogla biti zavidna od manjših samostalnih držav, ker ne morejo tolike svote trošiti za svoje potrebe, kakor Hrvatska. Take opazke so pa trezno mislečim ljudem že zares smešne. Srbija, Bolgarija, Grška, Danska i. dr. gotovo ne bi hotele menjati svoje samostalnosti za skledico leče, katero bi jim ponujala katera sosednih velevladij, da se v odvisnosti svoje ne bi morale truditi, vrejevati slabe svoje finance. Dražja jim je vendar državna svoboda, nego odvisnost, a če imajo državne dolgove, vedó tudi, zakaj so jih naredili, pri nas je pa delajo Mažari ne samo na svoj račun, nego tudi na naš, a mi nimamo druge koristi od tega, da je plačujemo.

V ostalem pa tudi prispodoba vladnih listov ne stoji, ker Hrvatska je v zvezi z Ogersko ter se ne more meriti v nobenem pogledu s samostalnimi državami. Čemu gojiti tak optimizem, na drugi strani pa protiviti se vsakemu činu naše opozicije, ki smera na večjo samostalnost Hrvatske. Vsakega domoljuba pa zares mora veseliti, ko vidi, da je Hrvatska v gmotnem pogledu začela napredovati. Ali koliko več bi se dalo še v tem pogledu storiti, ko bi tudi Ogerska hotela za Hrvate ono izvrševati, kar je njena dolžnost. Iz zajedniškega proračuna ogerskega se ne stori za Hrvatsko toliko, kolikor bi se moralo zgoditi. Le poglejte hrvatske reke, močvirja, pomorske luke itd., pa morate spregledati, da tukaj ni od ogerske države do zdaj bilo še nobene pomoči, pa je tudi še ne bode tako hitro, kolikor moremo soditi iz besed ministra Lukača, da bi se moglo za regulacijo reke Save žrtvovati kaj še le v bodočem stoletju. Tudi lep izgled za hvalitelje današnjega našega sistema. Železnice so seveda mnoge sezidane, ker je mogla Ogerska z dohodki iz hrvatskih šum pokriti troške za-nje. Na tak način pa bi znala vsaka država zidati svoje železnice.

Pa tudi tangenta naših dohodkov bi mogla večja biti, nego je, ko bi se v resnici vsi dohodki Hrvatske vštevali, kar se pa ne godi, kakor sem to že v jednom svojih dopisov omenil. Uradni listi prorokujejo, da bode za sledeča leta od 1895 naprej naš avtonomni proračun še mnogo večji narastel, kajti od tega leta se bode presojevala tangenta po sklepni računih za l. 1890—1893. Po trditvi „Narodnih Novin“ naraste ta svota brž ko ne za kakih 400 000 glđ. Potem se bode moglo mnogo tega izvesti pri nas na Hrvatskem, kar je do zdaj bila le vroča želja mnogih rodoljubov. Tako trdi vsaj uradni list in dragi Bog daj, da se to izpolni. Čudno pa je vendar pri vsem to, da se tolike svote obetajo za prihodnost, dočim se za zdaj kratijo od Ogerske. Brž ko ne hočejo od tega časa Mažari plačati vsako leto popolno tangento od vseh hrvatskih dohodkov.

položi roko na omaro ter krikne: „Pfuj, ali je tukaj prah!“

„Prahú?!“ začudi se Trdinova. „To ni močel!“

„Prosim, prepričajte se sami!“ odvrne Kmin-kova ter žareč radosti pokaže svoje umazane prste.

„V resnici!“ ploskne Hezovnova z rokami. „Ne, to je strašno!“

„Sramota je to!“ dene Trdinova. „Sramota za Lagodovko in razžaljenje za nas. Povabi si v góste, a niti prahú ne pobriše. Kaj pa, kdo se briga za ves svet, in povsod hoče biti prva, ta se ne more brigati za svojo hišo.“

Tukaj si človek v resnici niti rokovice ne more sneti, sicer je, kakor dimnikar,“ huduje se Kmin-kova ter si briše umazane prste.

„In da vsaj dekli ne naroči, da prah pobriše!“ čudi se gospa Hezovnova.

„Da, ko bi jedna dekla mogla za vse biti!“ odvrne Kmin-kova. „Toda dve roki ne zmoreta vsega. Mora otroke opravljati, v mesto tekati, prati, a še pospravljati? — Tako deklo bi rada poznala, ki bi vse to storila.“

„Prav dobro“, pritrdi ji Trdinova. „Pri nas je drugače, mi si moremo vzeti dekel, kolikor jih po-

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. decembra.

Dvorni svetnik Massen in grof Hohenwart. Proti dunajskemu dopisniku „Kreuzzeitung-e“ se je izjavil dvorni svetnik Massen, da je očitvidno, da grof Hohenwart se je zvezal z levičarji, da je vrgel grofa Taaffeja, da je s tem zatajil svoja načela in da ta pot pelje do popolnega oportunizma in breznačelnosti. Grofu Hohenwartu se je zdelo potrebno, podati nekatera pojasnila, v katerih se izgovarja, da se ni pogajal z levičarji poprej, da je padel Taaffe. Massenu pa pravi, da naj primerja program Taaffejeve in sedanje vlade, ter gotovo pride do drugega prepričanja. Massen odgovarja, da nikakor ne more priti do tega prepričanja, kakor ga ima Hohenwart. Mej sedanjo in Taaffejevo vlado je velika razlika. Sedanja je produkt koalicije, dočim si je Taaffejeva le prizadevala, zblíževati stranke. To se Taaffeju ne more zameriti, če je hotel zblížati stranke, ker naloga vlade ni, varovati strankam načela, to morajo storiti same. Sedaj je konservativna stranka sama prostovoljno zatajila svoja načela. Da se je pa Hohenwart zvezal z levičarji in da je hotel vreči Taaffeja, je vidno iz njegovega govora samega. S tem govorom je bila zveza narejena. Da grof ni nameraval vlade vreči, bi se ne bil tako postavil proti njej, ko je grof Taaffe se izjavil, da ne zahteva, da bi se vladna predloga o razširjenju volilne pravice morala vsprejeti nespremenjena.

Slovanska koalicija. V tem ko se na Dunaju zastopniki raznih slovanskih strank posvetujejo o slovanski koaliciji in se teh posvetovanj udeležujejo celó zastopniki Mladočehov, na Moravskem mladočeška stranka deluje proti taki koaliciji, ki bi le ovirala delovanje ljudstva, to je mladočeške stranke. „Moravske listy“ celó napadajo mladočeške poslance, katerim očita, da višje cenijo problematično zboljšanje njih pozicij, nego pa popolno zmago njih načel. Posebno na Moravskem je treba z vsemi silami delati, da prodró mladočeška načela v narod. Zato pa ta list misli, da sedaj ne gre, delati kake sprave s Staročehi. Treba je, da postane vse narodno, demokratično in napredno. Ta list dokazuje, da so Čehi le z narodnimi, demokratičnimi in naprednimi načeli kaj dosegli. Iz vsega mi toliko posnemamo, da že ob začetku gloje koalicijo črv nesloge, in to pa največ zaradi tega, ker je še nekaj ljudi, ki ne marajo za sporazumljenje mej Staro-in Mladočehi, ker še niso zlezli na površje.

Slovanska koalicija in Rusini. Rusinski poslanci so imeli več posvetovanj o tem, bi li pristopili slovanski koaliciji ali ne. Odložili se pa še sedaj niso in so stvar odložili za tako dolgo, da se snidejo deželni zbori. Mej zborovanjem deželnega zbora se bodo rusinski državni in deželni poslanci posvetovali, je li ugodno začeti odločno opozicijo proti vladi.

Dijaška demonstracija za ogersko vladno cerkveno politiko. Dijaki kološkega vseučilišča so sklenili s posebno adresno demonstrativno pozdraviti ministerskega predsednika Wekerle

trebujemo, a kdor nema dohodkov po tem, mora se omejiti.“

„A ne delajte se veliko gospo“, pripomni Kmin-kova.“

„Ne umem, da jej to njen mož dovoljuje!“ reče Hezovnova.

„Kaj pa naj revež stori? On je pod „pan-tofljem“, posmehuje se Trdinova.

„In kako razposajene otroke ima —“ prične Hezovnova dalje obirati. Mejtem pa stopi v sobo Lagodova z možem.

„Tisočkrat prosim, prespoštovane gospe, da sem vas tako dolgo pustila, ta-le grešnik je vsega kriv“, reče kažeč na moža. Ne morete si misliti, kaj je zopet naredil. Prinesel je dečkoma zavitek sladčie — ravno danes, ko nemam časa paziti nanju — drugokrati mu to ne pride na misel — in dal jima je, da si naj razdelita. Ali je to pametno! Otroci naj si sami delé! To je umevno, da se pri tem spró. Ti bi jima moral sam razdeliti. Gospé si bodo mislile, da so otroci grozno razposajeni.“

„Prosim, gospa profesorjeva, ne vznemirjajte se radi tega. Otroci so otroci, in vendar sta se hitro pomirila. To priča, da imata vaša sinčka dobro odgojo!“ tolaži jo Trdinova. (Konec sledi.)

za njegovo energično postopanje glede proticerkvene politike. Kacih 60 rumunskih dijakov je odločno temu ugovarjalo ali mažarski kolegi se niso ozirali na njih ugovore. Mi se ne čudimo temu dijaškemu sklepu. Proticerkvenega duha navzeli so se od profesorjev. Kak duh prešinja profesorje tega vseučilišča, vidi se iz tega, da je to vseučilišče učnega ministra Osakyja imenovalo častnim doktorjem, ko je bil izdal ukaz glede naznanjenja otrok iz mešanih zakonov, ki se imajo vzgojiti po zakonu v drugi veri.

Preosnova bolgarske vlade. Bolgarsko ministerstvo se je nekoliko preosnovalo. Živkov je prevzel predsedstvo narodnemu sobranju, Petkov je postal stavbeni minister, Goranov učni in Pomjanov pravosodni minister. Ta prememba je brez posebnega pomena, ker politiko v Bolgariji odločuje jedino Stambolov. Dokler on ostane, bode se dežela dalje razvijala po tem potu, kakor se sedaj. Drugi ministri so se pa poslednja leta že večkrat menjali. Nekateri se ne morejo z ministerskim predsednikom razumeti, ker jim ne pušča zadostnega vpliva na politiko, drugi pa odstopijo iz družih povodov. Za preosnovo bolgarske vlade se niti časopisi dosti ne zmenijo, kar dovolj kaže, da se je Bolgarija politično že tako utrdila in pomirila, da nikdo od preosnove bolgarske vlade ne pričakuje nobenih večjih prememb. Pred leti se je pa o tacih prilikah mnogo pisalo in ugibalo, kaj se utegne v kratkem pripetiti. Posebno nekateri časopisi so pri tacih prilikah mnogo pisali o Stambolova tiranizmu in mu pro-rokovali kmalu konec.

Dvoboj v bavarskem deželnem zboru. Vojaški krogi se povsod strogo držé načela, da je dvoboj za častnike potreben in zatorej delajo ovire članom tistih dijaških društev, ki ne priznavajo dvoboja, da hočejo postati rezervni častniki. Te dni se je o tem govorilo v bavarskem deželnem zboru. Vojni minister je mislil, da se pri sedanjih socialnih razmerah dvoboj ne dá odpraviti vzlic vsem zakonitim naredbam. Kdor hoče častnik postati, pokoriti se mora častniškim načelom. S tem je minister odobril dvoboj, dasi ga prepovedujejo državni in cerkveni zakoni. Poslanca Lermo in Schindler sta odločno zavračala ministreve čudne nazore.

Nova francoska vlada je sestavljena iz zmernih republikancev. Radikalci so jako nezadovoljni z njo. Vsi novi ministri so proti vsaki premembi ustave in proti prekucijam v gospodarskem oziru. Novo ministerstvo se utegne obdržati, ako ima zares zmerno-republikanska stranka v zbornici večino, kar pa seveda ni gotovo, ker mnogi poslanci omahujejo mej zmerno-republikansko in radikalno stranko.

Cerkveni letopis.

O. Janez Aviljski

je bil te dni v Rimu blaženim prištet. Rodil se je začetkom 16. stoletja v Almodovaru in je bil jedna najznamenitejših prikaznij tedajne dobe na Španjskem, ko je španjska vojna, slovstvo in umetnost slavila se po celem svetu.

Bil je učitelj o. Ludovika Granaškega, spovednik sv. Terezije, najiskrenější prijatelj sv. Janeza od križa in o. Ludovika Leonskega, pesnika nedosežne Noche serena. To stoletje, ki je rodilo v Španiji Lope de Vega in Cervantes-a je spoštovalo in častilo o. Janeza Aviljskega, zaradi njegovih spisov, njegovega gorečega misijonskega delovanja, njegove nedosežne govorniške sile. Andaluzijski apostelj so ga imenovali. Kreposti njegove so vsi občudovali. Največje njegovo delo je „Las cartas espirituales“.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 5. decembra.

(Radovljiški občinski odbor) je v soboto soglasno podelil častno meščanstvo blagorodni gospej Josipini Hočvarjevi v Krškem vsled zaslug, ki si jih je s svojo radodarnostjo stekla za Radovljico.

(Miklavžev dar za katoliški sklad.) Darovala sta kot Miklavžev dar za katoliški sklad gosp. dr. Vinko Gregorič 2 glđ. in g. dr. Ivan Janežič 2 glđ.

(Iz Poljan nad Škofjo Loko.) Kakor čujemo zborovala je v nedeljo podružnica sv. Cirila in Metoda. Udeležence bi bil lahko našel na prste. Tako majhne udeležbe pa je kriv odbor, ki ni povabil vseh udov na letošnje zborov. Rok temu čudnemu odborovem u postopanju pa so bile — tako

vsaj sodimo — občinske volitve. Skrajno neznačajnost je pokazal s tem odbor. Je-li to možko, je-li to značajno pri tako res plemeniti narodni stvari, kakor je družba sv. Cirila in Metoda, ude, in to odlične ude, ki so vneti za družbo, kar zaničljivo prezirati? To je res čudovita odborova modrost, ki gleda le na osebe in maha le po osebnostih. Pri vsaki priliki povdarjajo krščansko ljubezen, a ne znajo ločiti osebe od stvari, in zaradi oseb naj trpi stvar? Prosili bi slavno družbino vodstvo, naj bi prilično poučilo naš odbor, kako ima ločiti osebo od stvari. Sicer pa je za nas tudi to od nedelje sem prepozno, ker sedanjemu odboru ne zaupamo. Več nepovabljenih.

(Za izvažanje snega) izplačala je mestna občina ljubljanska pretekli teden, t. j. od 26. nov. do 2. dec. t. l. 670 gld.

(Idila iz državnega kolodvora ljubljanskega.) Vhod naši idili je pri mitnici na Marija-Terezije cesti. Ozka ulica vodi do železničnega tira. Po tej edini dovozni ulici iz mesta in v mesto dovažajo in izvažajo blago, živina itd., dirjajo izvoščiki in kočije, vozijo tovorni in drugi vozovi, dričati jele so sanjke in koraka neštevilno ljudstva. Čuditi se je le, da se ni kaka nesreča dogodila v tem ozkem labirintu, in ko sneg zaméde, to je balanciranje in izogibanje po „šlundri“! Če se nam je torej posrečilo blatnim idiličen prostor pred skladiščem pregaziti, prišli smo v pravi tir, namreč na cesto h kolodvoru državne železnice. Snega je nakopičeno kraj ceste, a po sredi žubori blatno morje. Tam ob lesenem plotu pelja še neka ozka gaz, poskusimo tedaj na njej svojo srečo. Tema je res, spolzko tudi, pa kaj to, saj še polž počasi daleč pride. „Luka-Matijs“ debelo in tenko piskajo ter nas šegavo s svojimi rudečimi in modrimi očmi gledajo. Kamniški osobni vlak prisopel je in popotniki se vsujejo iz vozov ter mogočno priromajo ravno po naši stezi nam nasproti. Kaj čemo, teh je več in nasopli so se gorenskega svežega zraka, močnejši so, torej le s pota jim! Skoraj v snegu se zgubivšim se nam posreči vendar v blatno morje sredi ceste stopiti ali že nam zopet nevarnost preti. Izvošček pripodi svojega Arabca po cesti, ni je rešitve več našim kostem, poskočimo še na drugo cesto v sneg, a mehko je mehko in mokro, mrzlo! Slednjič pa vendar vsem nezgodam navzlic stojimo na kolodvoru ter občudujemo električno (?) razsvitlavo in tablice na osobnem vlakcu z napisom: „Laibach-Stein“. No sevé, kranjska „para“, bode vsak znal, da je Kamnik — Stein, a Ljubljana — Laibach, čemu ogromnih stroškov za dvojezičen napis! Počakamo še odhod kamniškega vlaka. „Jarše-Stein!“ vabi in kliče služnik železnični, ki sevé ne sme poznati slovenskega Kamnika. Mi prav ponižno vprašamo sl. generalno vodstvo državnih železnic, če ne bi bilo mogoče na tako velikem kolodvoru, kot je ljubljanski, kjer odhaja in dohaja vsak dan po 20 osebnih in okoli 30 tovornih vlakov, napraviti boljšega, varnejšega dohoda, posebno za osobni promet, dalje, če bi se ne dalo na kak način razsvetliti egiptovsko temo pred skladiščem in na cesti pred kolodvorom, kajti čas bi bil že, da i tam plin zagori, konečno pa tudi naj nam bo dovoljeno najponižneje vprašanje, ali bi ne bilo vendar umestno in pravično, vlakcu, ki vozi edino po slovenskih tleh, nemški tablici tudi slovensko lice dati in iz istega razloga blagovoliti ukazati svojim podrejenim organom, da se izkličejo tudi slovenska imena dotičnih postaj, ker so naše želje tako skromne in ker smo sploh tako ponižni in pohlevni, upamo, da se naše opravičene prošnje kmalu in ugodno rešijo.

(Dolenjske železnice.) Zgodaj zapali sneg koncem novembra oviral je tudi na odprti progi kolikor toliko splošni promet, največ pa napravil preglavice službenemu osebju po stražnicah, ko je trebalo tir očistiti skozi in skozi snežene mase. Dasi se je le-ta sedaj že večinoma odstranila, pregleduje in preiskuje se na tej progi po stražnikih vsak objek posebej za vsakim odišlim vlakom, in skrbno odpravi vsaka najmanjša nedostanost. Tako postopanje in nenačrtna skrb za varnost potujočega občinstva in tovrnega blaga je v tem oziru pač vse hvale in priznanja vredna. — Grosupeljsko-novomeška proga bode za nekaj časa gledé glavnih del — mirovala, in sicer po nekod tudi — ob nedeljah! Vrème odpušča le manj težavna in pretrgljiva dela. Zima si ne da — zapovedovati!

(Ziljska železnica.) Minister notranjih del dovolil je Prosilnarjem nove ziljske železnice na Koroškem, gg. F. Mattoni v Podkloštru, F. Lam-

praht v Šmohoru in J. Gasser v Šmohoru, da ustanovijo akcijsko društvo z imenom: „Ziljska železnica Podklošter-Šmohor“ s sedežem na Dunaju. Društvena pravila so se že potrdila. — p.

(V gnojnici se je zadušil.) 25. dne minolega meseca je Valentin Pernek iz Gruškovca na Štajarskem šel pijan domov iz Ptuja in zagazil v neko gnojnico, padel in se v nji zadušil.

(Mrtvega so našli) dninarja A. Kikla na svistih krojača Janeza Vajdiča na Trnovcu na Štajerskem.

(Iz Trbovelj) se nam poroča z dne 3. t. m.: V nedeljo praznovali smo tu imendan sv. Barbare v trboveljski župni cerkvi s slovesno službo božjo, h kateri je privrelo številno ljudstvo od vseh strani. Običajno pričakuje ta dan na določenem kraju premogarska godba s kapelnikom na čelu prihajajoče ljudstvo, ter spremi do župne cerkve, kjer sodelujejo pri sv. daritvi. Tudi v nedeljo bilo je tako. Ko pa dospe kapelnik g. Herman z godbo do cerkve, se sviraje ustavi, dokler ljudstvo ne odkoraka mimo. Nakrat pa, ko ravno kapelnik godbi odkaže zadnji takt, se zgrudi mrtev na tla; zadela ga je kap. Tako smo letos žalostno pričeli sicer jako slovesno obhajanje praznika zavetnice sv. Barbare.

(Revista Cristiana.) Pod tem naslovom so jeli izdajati španski protestantje svoj list. Skušajo ga tudi razširjati mej katoličani; zato so mu nadeli tako nedolžen napis. Jedinost vere je že porušila kapelica protestantska v Madridu; sedaj jo skuša razdirati še bolj — list in Bog ve, kaj še pride. Angleški protestantje rujejo na Španjskem na tihem, a z vspehom.

(Iz Voloske pri Opatiji) se nam piše: V tukajšnje pristanišče doslej ni bilo prave ceste. Sedaj pa zidajo vožno cesto, ki bode vezala pristanišče z državno cesto. Ob cesti delajo že precej časa in je upati, da jo kmalu dovrše. Vojvodinja-vdova Marija Antonija Toskanska, ki stanuje tu v lepem letovišču „Crnkovice“ (vila Minak), dala je za napravo nove ceste (v drugič) 1000 gld. — Ob kratkem imamo zopet občinske volitve. Upamo, da zmaga narodna hrvatska stranka. Vodstvo južne železnice je neki zapovedalo svojim uradnikom v Opatiji, da ne smejo več tako silno agitovati za nemštvo, nego so pri zadnji volitvi oktobra meseca! — Delajo že priprave, da napeljejo z Učke dobro pitno vodo v Opatijo. Sedaj je baš pomanjkanje dobre pitne za Opatijo jako velik nedostatek. — Tujei prihajajo čim bolj. Je pa tu v milem ozračju res lepo bivati ravno sedaj, ko pri Vas gori brije mrzel sever. Z novim letom prične se tu, da mnogim tujcem ne zmanjka zabave, gledališna sezona.

(Zakaj so pri zadnjih deželnozborskih volitvah na Štajerskem propadli Slovenci?) S Štajerskega: Pri nas je še vedno narodna organizacija v povojih. Res je, da uradnikov, ki so polnoštevilno prišli na volišče volit Wokauna, ne moremo spreminiti. Toda šlo bo tudi brez njih, samo da bi imeli obrtni stan za seboj. Naši obrtniki po mestih in trgih so sicer slovenskega rodu, a brez zavesti, brez prepričanja. Vstrašijo se vsakega krika in upognejo se tako nemškemu vpiačem. Zato je naša prva dolžnost organizovati obrtni stan in pomagati mu do potrebne gnotne neodvisnosti. Ko se to zgodi, je odklenkalo nemškutarstvu na lepem našem štirskem jugu.

(Spreobrnjeni framason.) Pred nekaj dnevi je v Saragosi slovesno se odrekel framasonski ločini jeden največjavnih framasonov Peter Regnard, z masonskim imenom Luter, G. . . 33 rep . . . Lož . . . Gr . . . O . . .

(Škofov spomenik.) V začetku minolega meseca se je v Pečuhu bil postavil spomenik bivšemu škofu Ignaciju baronu Szepeshy-ju. Ta škof je živel v začetku tega stoletja in je znan s svojo skrbjo za šolo in s svojo dobrotljivostjo. On je prvi sprožil misel, da bi se za Ogersko osnovalo katoliško vseučilišče. Spomenik, katerega je postavilo mesto Pečuh, je narejen iz bron in je veljal 10.000 gld.

(Zmrznil) je od 26. do 27. po noči m. m. 55letni dimnikar iz Slovenjigradca Martin Krainer na cesti iz Velenja v Šoštanj. Od žganja pijan se je vračal domu, padel in zmrznul, ker ni mogel vstati.

(Iz-pred porotnega sodišča.) Včeraj so bili pred porotniki štirje fantje iz Rudnika: Janez Selan, Janez Šefic, Janez Cimerman in Janez Taškar, zatoženi zaradi uboja, oziroma soudeležbi pri umoru. Dne 24. septembra so prišli trije fantje iz Bizavika v Rudnik pit in so se nekaj sprli z rudniškimi fanti v gostilni. Zatoženci so odšli iz gostilne, na

Bizavičane počakali pod nekim kozalcem in dva napali, ko sta se zjutraj dne 25. septembra vračala domu. Pri tem je Janez Selan Bizavičanu Jožefu Pezdirju zabodel gnojne vile v glavo, da je ta potem umrl. Obsojeni so vse štirje zaradi uboja, oziroma soudeležbe pri tem hudodelstvu, in sicer Janez Selan v šestletno, Janez Šefic v šestletno, Janez Cimerman v triletno in Janez Taškar v štiriletno ječo, poostreno z jednim postom vsak mesec in temnim zaporom in trdim ležiščem dne 25. septembra vsakega leta.

(Iz Idrije.) dne 4. decembra: Včerašnja nedeljo volili so si tukajšnji gasilci svoje poveljništvo in odbor. Znano je, kako da „Narod“ napada že dlje časa one može, ki jih s ponosom imenujemo stebre katoliške zavesti v Idriji, med njimi osobito čislanelega trgovca g. Fr. Ks. Goli-ja. Toda vedno bolj se uvideva, da ravno oni možje, bodisi duhovniki ali lajiki, na katere zliva „Narod“ umazano svoje črnilo, pridobivajo vedno več in več veljave. Ravno včeraj se je to zopet eklatantno pokazalo. Dve deputaciji, ne vedoč ena za drugo, prišli ste zjutraj prosit g. Fr. Ks. Goli-ja, naj on prevzame poveljništvo; toda odklonil je hvaležno to častno ponudbo z ozirom na svoje rahlo zdravje. Vkljub obojni odpovedbi volili so ga popoldne gasilci za načelnika; 50 volilcev je bilo navzočih in od teh je dobil 43 glasov; toda tudi sedaj se je zahvalil za iskazano čast. Ker torej g. Fr. Ks. Goli ni prevzel butare poveljništva, volili so gasilci za načelnika g. Fr. Didiča ml. in za njegovega namestnika g. Luko Vončina. Živela vrla poveljnika! Široko-ustnež, o katerem bi se bilo kmalu mislilo, da je vladar v Idriji, je popolnoma propadel, njegov kandidat je dobil le 2 glasa! — „Katoliška delavska družba“ se vrlo krepí, odbor je imel že štiri seje, kaj da se sklenilo, poročalo se bode pozneje, le toliko bodi povedano, da začno časopisi ta teden krožiti. — Bolezen nas je, hvala Bogu, nekoliko popustila, vendar smo še vedno v strahu, da se povrne. Umrli je mej drugimi tudi jako pridna in krepostna deklica Antonija Koler, ki je še delavno šolo obiskavala. Kdor jo je poznal, jo je rad imel radi njene skromnosti in ljubeznjivosti. Naj v miru počiva!

(Ropna umora.) Blizu Zalca našli so 36letnega Alojzija Fridela s prerezanim vratom. Ker niso našli nobenega denarja pri njem se sodi, da ga je kdo umoril in oropal. — V gozdu za Logom blizu Celja našli so mrtvega s prerezanim vratom krošnjarja z razno posodo. Sodi se, da je obeh omenjenih umorov kriv sorodnik poslednjega umorjenca Janko Pavič tudi krošnjar s posodo iz Žurmanca na Hrvaškem.

(Nova železnica.) Za dne 10. t. m. se sklicuje v Ptuj shod, koder se imajo posvetovati o novi železnici od Prukle (blizu Radgone) mimo sv. Lenarta v Ptuj in odtod v Krapino.

(Kolera na Hrvaškem.) V šidskem okraju na Hrvaškem pojavila se je kolera. V Vasicí, selu omenjenega okraja je že sedem oseb zbolelo za kolero, štiri so pa umrle.

Društva.

(Akademično društvo „Triglav“ v Gradcu) priredi danes dne 5. decembra svoje četrto javno redno zborovanje s sledečim vsporedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. „O dolgočasnosti“. (Cita stud. phil. Ilesič.) 5. Pogovor o Prešernovi slavnosti. 5. Slučajnosti. — Lokal: „Zum wilden Mann“ (Jarominigasse). Začetek ob osmih zvečer. Gostje dobro došli!

(Družbi sv. Cirila in Metoda) so darovali večje zbirke raznovrstnih knjig č. gg. župnika Fran Barborič in Jožef Jereb, veroučitelj Mavrilij Sarabon v Ljubljani in Fran Bukovec, župnik v Trviži v Istri; knjižni dar zadnjega imenovanih gospodov smo prejeli zajedno z večjo zbirko knjig, nabrano v Pazinski okolici, za katero sta se trudila č. gg. Ivan Cotelj, kapelan v Kanfanaru in P. Emilijan. — Slavno uredništvo „Slov. Naroda“ nam je poslalo XI. do XII. zbirko prvih kron v skupnem znesku 660 kron 60 vinarjev, nabranih od dne 9. septembra do 31. oktobra l. l., trboveljska podružnica po tajniku g. kaplanu Vertniku za l. 1893 100 gld., isto tako Zatičina-Višnjagora-Šent-Vid po prvomestniku g. notarju Pirnatu 100 gld.; prvomestnik kostanjeviške podružnice gosp. notar Hudovernik čisti donesek tamošnje veselice „Savonov“ in domače podružnice 82 gld.; g. Josip Oblak, blagajnik idrijske podružnice, 79 gld. 75 kr. kot čisti dobiček veselice, ki sta jo tamošnja moška in ženska podružnica priredili 20. avgusta v korist naše družbe; č. g. I. Virant, župnik v Mokronogu, 34 gld. in sicer: 20 gld. kot volilo pokojnega g. Martina Jurič iz St. Ruperta; 12 gld. čisti dohodek

v namene naše družbe osnovane veselice in 2 gld. zastale udnine; sl. ormoška posojilnica 15 gld.; prijatelj naše družbe v Mariboru 26 kron, nabranih ob veseljem godovanju prepl. gđ. Terezije Pöschlove; domoljubi iz Starega trga pri Rakeku 12 gld. 30 kr. narodne kazni; č. g. Andrej Keček, kapelan v Hočah, 21 kron, nabranih na primiciji v Leskoveci v Halozah kot prve krone navzočih č. gg. kapelanov; g. Vekoslav Benkovič 16 kron, ki so jih darovali v Kamniku: g. Andrej Mejač in Komende 5 kron, g. Fran Majdič iz Jarš 2 kroni, gg. dr. I. Dereani, Viktor Gregorič, Josip Roth, R. Roiter, Josip Sandri, dr. K. Schmidinger, Avg. Terpine, Veseljak in V. Benkovič po 1 krono; g. Anton Brezovnik, učitelj v Vojniku pri Celju, 15 kron, ki so jih darovali: zdravnik g. dr. A. Žizek, č. g. župnik Vodusek, č. g. kapelan M. Gaberc, g. Karol Vrečar, veleposestnik in družba pri Vrečarji po 2 kroni, g. Fr. Uratarič, trgovec, gospa Kati Svab iz St. Pavla, gđ. Tončka Vrečar, gđ. Marička Uratarič in g. A. Brezovnik po 1 krono; č. g. Franc Schweiger, župnik na Radovici 5 gld.; č. g. Franc Pečnik, kapelan v Braslovičah 9 kron, ki so jih darovali: č. g. Josip Kolarič 2 kroni, č. g. Vinko Kolar 3 kroni, g. Alfonz Razlag 1 krono, g. Ana Bisjak 1 krono in č. g. pošiljatelj 2 kroni; Hinku Kavčiču v spomin 3 gld.; nekaj prijateljev naše družbe po zborovanju „Narodne Sole“ dne 4. sept. zloženih 5 kron; č. g. Josip Benkovič v Gročani in Istri 2 gld. 20 kr., ki jih je zložilo veselo omizje na Kozini; g. ključavničar Rebek v Ljubljani najdeni 2 kroni, gospa Josipina Meden 1 krono in gđ. Emilija Gerkman, učiteljica v Mengši, 1 krono. — Iskreno se zahvaljujoč novim in starim dobrotnikom, ki že opetovano donajajo darov na narodni žrtvenik, omenjamo slovenskemu občinstvu, da bi se sedaj, ko se bode decu po mili domovini veselila darov sv. Nikolaja, tudi v prav obilni meri spominjalo nad 1000 otrok, ki jih poučuje in podpira naša družba.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Slovansko pevsko društvo na Dunaju) priredi svoj letošnji adventni koncert v četrtek dne 7. decembra t. l. ob 8. uri zvečer v Ronacherjevi dvorani l. Schellinggasse 4. Zbore bode vodil pevovodja g. A. Buchta; sodelujejo pa češka operna pevkinja gospa Karla Zenišek, pianistka gđ. Vilenka Biblova in novi društveni oktet. Prva točka je slovenska, namreč slavnega našega skladatelja dr. Benj. Ipavčeva krasna skladba „Vodniku“, moški zbor s soli in četrospevi; potem sledé Lawrowskega maloruski zbor „Kozak do Torbana“, J. Ilorajškov srbski zbor „Črnogorski uskok“, dalje češki mešani zbori: K. Weisova a) „Poutnik“, b) „Tajna laska“ in K. Kliebertov „Lesni klid“. H koncu se bode pela: B. Smetanova „Rolnička“ (češki) in Iv. pi. Zajčev hrvaški moški zbor „Diži se iz sna“. V II. delu bode koncertovala godba c. in kr. pešpolka št. 66. Sedeži v cerklu 2 gld., drugi pa po 1 gld. 50 kr. se kupujejo v društveni pisarni l. Tiefer Graben 11. Rodoljubni Slovenci na Dunaju! Udeležite se te slovanske pevske pavske slavnosti na Dunaju!

50.000 goldinarjev je glavni dobiček velike inomoške 50krajcarske loterije. Častite čitatelje opozarjamo, da je žrebanje nepreklicno **6. dec. 1893.**

Telegrami.

Dunaj, 5. decembra. Vlada je predložila zbornici poslancev načrt zakona, s katerim se dovoljuje 800.000 gld. podpore kraljestvom in deželam, katere je zadelo pomanjkanje, mej tem 500.000 za Češko. Thurnher je interpeloval finančnega ministra, bi li ne hotel povišati borznega davka na 1 gld. za vsako na borzi sklenjeno kupčijo. Deželno-brambovski zakon vsprejel se je v tretjem branju. Začela se je razprava o poročilu obrtnega odseka o razširjenju zavarovanja proti nezgodam.

Dunaj, 5. decembra. Odsek za izjemne naredbe imel je včeraj sejo, katere se je udeležil tudi minister notranjih stvari. Poročevalec dr. pl. Fuchs je prečital poročilo. Grof Pininski je predlagal, da se pristavi poročilo: zbornica se nadeja, da se razmere na Češkem kmalu toliko izboljšajo, da bode vlada mogla razveljaviti izjemno stanje. Poročilo s tem pristavkom se je odobrilo.

Pariz, 5. decembra. Včerajšnja vladna izjava pravi, da bode nova vlada se upirala socialističnim naukom. Priznava, da je treba davke pravičnejše razdeliti, odklanja ločitev cerkve od države in revizijo ustave. Vlada se nadeja do dobi trdno večino. Socijalist Pascal-Grouset je predlagal občno amnestijo. Vlada se je izrekla proti temu predlogu in zbornica ga je zavrgla z 257 proti 226 glasom.

Tovarna za svilen blago G. Henneberg (e. in kr. dvorni založnik) v Gurihu (Zürich) priporoča **naravnost zasebnikom, črno, belo in barvasto** svilen blago od 45 kr. do gld. 11.65 meter, — gladko, progasto, karirano, vzorčasto, damasti itd. (kacih 240 različnih baž in 2000 različnih barv, desinov itd.) vozine in carine prosto. Vzorec obratno. — Pisma veljajo 10 kr. in poštna karta 5 kr. v Švice. 12 (1 19—18)

Najboljše spričevalo o dobroti premovane **želodone tinkture lekarja Piccolija v Ljubljani** so odlikovanja, katera so jej priznali odlični mojstri znanosti vseh dežel na higijeničnih razstavah v Londonu, Parizu in Genfu. — Steklenica velja 10 kr. 584 4 10—1

Bolgarske obligacije. Po vseh denarnih trgih se pričakuje, da pade denarna cena in se ponižajo obresti. Zato se pa čuti vedno večje zanimanje za obrestljive papirje s stalnimi obrestmi in se posebno to kaže vsled naraščanja kurza pri bolgarskih obligacijah, katere pri sedanjem kurzu dajo še visoke dohodke in je pri njih upati, da se poviša kurz. 570 3

Umrli so:

V bolnišnici:

2. decembra. Ignacij Orenik, delavec, 52 let, pljučni edem.
3. decembra. Pavlina Zabukovšek, natakara, 24 let, vnetje možgan.

Tuji.

3. decembra.

Pri **Matiču**: Laurič iz Trsta. — Pavla Pascoletto z rodbino iz Linca. — Glück, Lackenbacher, potovalec; Koch, Muck, Rosatzin, trgovci, z Dunaja.

Pri **Slovu**: Siblik z Dunaja. — Vilhar, trgovec, iz Prezida. — J. Victor, potovalec, iz Heilbrona. — Schindler, potovalec, iz Trsta. — Prossinag, tovarnar, iz Hrastnika. — Holenia, inženir, iz Vel. Lašič. — dr. Vidrič z rodbino iz Zagreba. — Lukeschitz iz Inomosta. — Zupan, izdelovatelj orgelj, iz Kamne Gorice. — Stare, posestnik, iz Mengša. — Pretner, nadporočnik, iz Ljubljane. — Rieger, ravnatelj, iz Trbiča. — Eisler iz Budimpešte.

Pri **bavarskem dvoru**: Engel z Dunaja. — Verderber iz Kočevja. — Penko iz St. Petra. — Mohorič iz Ljubljane. — Vivoda iz Trbiča.

Pri **Južnem kolodvoru**: Dukler z Dunaja. — Bratovž, potovalec, iz Vipave.

Pri **avstrijskem caru**: Pour, inženir, iz Ljubljane. — Jeglič iz Trbiča. — Franciška Cebochin iz Divače.

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Žrebanje že
jutri!

Inomostske srečke
à 50 kr.

Žrebanje že
jutri!

Glavni dobiček

50.000 goldinarjev.
(58 20—19)

Srečke à 50 kr. priporoča J.C.MAYER.

Dunajska borza.

Dne 5. decembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	97 gld. 55 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97 „ 30 „
Zlata renta 4%, davka prosta	117 „ 70 „
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 „ 95 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1003 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	34 „ — „
London, 10 funtov strl.	124 „ 20 „
Napoleonond (20 fr.)	9 „ 93 „
Cesarski cekini	5 „ 88 „
Nemških mark 100	61 „ 25 „

Dne 4. decembra.

Ogerska zlata renta 4%	116 gld. 45 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 „ 30 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	144 „ 75 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	160 „ 50 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	194 „ 50 „
Zastavna pisma avstr. zem. kred. banke 4%	98 „ 40 „
4% kranjske deželno posojilo	98 „ — „
Kreditne srečke, 100 gld.	196 „ 50 „
St. Genois srečke, 40 gld.	68 „ 75 „

4% srečke dunajske parobrodne družbe	138 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 „ 30 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	70 „ 50 „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	46 „ — „
Ljubljanske srečke	24 „ 25 „
Akcije angle-avstrijske banke, 200 gld.	152 „ 75 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2880	— „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	106 „ — „
Papirnih rubeljev 100	131 „ 75 „

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na berzi.

Menjarnišna delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh;
potem o kurznih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za desega kolikor je mogoče visocega
obrestevanja pri popolni varnosti
naloženih glavnih.

Zahvala.

Visokočastiti gospod župnik Gaspar Vilman je blagovolil podariti soli v Kolovratu več za mladino primernih knjižic in tri lepe podobe. V imenu mladine in sole kličje podpisani blagemu dobrotniku: Bog plati!

V Kolovratu, dne 23. listopada 1893.

France Peterlin,
solski voditelj.

Na prodaj je 90 cm. visok
križev pot

z ličnim okvirom vred. popolno izgotovljen, za nizko ceno
65 goldinarjev.

F. R. TOMAN,

podobar in pozlatař, 582 6—3
v Ljubljani, sv. Petra cesta šte. 4.

Véčjo množino
tirolskega in dolenjskega

vina

le pristno blago, — ponuja po primerno nizki ceni v posodah
od 50 litrov višej

Jos. Paulin

426 5 v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

Londonska kava

je pražena in zmleta iz prezrelih kavinah zrn, drobirja in odpadkov finih kavnih vrst, kakor **Jawa, Ceylon, Domingo, Guatemala**, ki se nabere pri lušenju in izbiranju v Angliji, ako finega okusa, aromatična in močna.

Ploščinaste pušice za poskušnjo

po 4 kilo čiste vsebine se pošilja po pošti proti povzetju
gld. 4.80 že zacarinjene in poštne proste v vse kraje Avstro-Ogerske.

60 15—2

R. MAITI v Kopru.

Velika zaloga vina.

Dominik Trojanšek,

veliki posestnik,

v Gorici, Via Municipio št. 8,

priporoča se posebno čast. duhovščini in drugim gospodom, ki želé imeti v resnici **zanesljivo** 598 16—1

dobro vino

belo in črno. Vsem naročiteljem vina zagotavljam najnižje cene in najboljše blago. Imam izvrstno „rebulo“ iz goriške okolice, posebno dobro istrijsko vino „teran“ in posebno izvrsten „refoško“ v steklenicah iz l. 1889.

Pokušnja pošilja se prosto.

Natorni istrijski črni teran.